

CHƯƠNG 9

Gồm có:

Chữa người mù từ thuở mới sinh (9,1-41).

Chữa một người mù từ thuở mới sinh 9,1-41

⁽¹⁾Đi ngang qua, Đức Giêsu nhìn thấy một người mù từ thuở mới sinh. ⁽²⁾Các môn đệ hỏi Người: "Thưa Thầy, ai đã phạm tội khiến người này sinh ra đã bị mù, anh ta hay cha mẹ anh ta?" ⁽³⁾Đức Giêsu trả lời: "Không phải anh ta, cũng chẳng phải cha mẹ anh ta đã phạm tội. Nhưng chuyện đó xảy ra là để các việc của Thiên Chúa được tỏ hiện nơi anh."

⁽⁴⁾Chúng ta phải làm những việc của Đấng đã sai Thầy, khi trời còn sáng; đêm đến, không ai có thể làm việc được. ⁽⁵⁾Bao lâu Thầy còn ở thế gian, Thầy là ánh sáng thế gian".

⁽⁶⁾Nói xong, Đức Giêsu nhổ nước miếng xuống đất, trộn thành bùn và xức vào mắt người mù, ⁽⁷⁾rồi bảo anh ta: "Anh hãy đến hồ Silôac mà rửa (Silôac có nghĩa là: người được sai phái). Vậy anh ta đến rửa ở hồ, và khi về thì nhìn thấy được."

⁽⁸⁾Các người láng giềng và những kẻ trước kia thường thấy anh ta ăn xin mới nói: "Hắn không phải là người vẫn ngồi ăn xin đó sao?" ⁽⁹⁾Có người nói: "Chính hắn đó!" Kẻ khác lại nói rằng: "Không phải đâu! Nhưng là một đứa nào giống hắn đó thôi!" Còn anh ta thì quả quyết: "Chính tôi đây!" ⁽¹⁰⁾Người ta liền hỏi anh: "Vậy, làm sao mắt anh lại mở ra được như thế?" ⁽¹¹⁾Anh ta trả lời: "Người tên là Giêsu đã trộn một chút bùn, xức vào mắt tôi, rồi bảo: 'Anh hãy đến hồ Silôac mà rửa'. Tôi đã đi, và sau khi rửa tôi nhìn thấy được". ⁽¹²⁾Họ lại hỏi anh: "Ông ấy đâu?" Anh ta đáp: "Tôi không biết".

⁽¹³⁾Họ dẫn kẻ trước đây bị mù đến với những người Phariseu. ⁽¹⁴⁾Nhưng ngày Đức Giêsu trộn chút bùn và làm mắt anh mở ra lại là ngày Sabát. ⁽¹⁵⁾Vậy, các người Phariseu hỏi thêm một lần nữa làm sao anh nhìn thấy được. Anh trả lời: "Ông ấy lấy bùn thoa vào mắt tôi, tôi rửa và tôi nhìn thấy". ⁽¹⁶⁾Trong nhóm Phariseu, người thì nói: "Ông ta không thể là người của Thiên Chúa được, vì không giữ ngày Sabát"; kẻ thì bảo: "Một người tội lỗi sao có thể làm được những dấu lạ như vậy?" Thế là họ đâm ra chia rẽ. ⁽¹⁷⁾Họ lại hỏi người mù: "Còn anh, anh nghĩ gì về người đã mở mắt cho anh?" Anh đáp: "Người là một vị ngôn sứ!"

⁽¹⁸⁾Người Do Thái không tin là trước đây anh bị mù mà nay nhìn thấy được, nên đã gọi cha mẹ anh ta đến. ⁽¹⁹⁾Họ hỏi: "Anh này có phải là con ông bà không? Ông bà nói là anh bị mù từ khi mới sinh, vậy sao bây giờ anh lại nhìn thấy được?" ⁽²⁰⁾Cha mẹ anh đáp: "Chúng tôi biết nó là con chúng tôi, nó bị mù từ khi mới sinh. ⁽²¹⁾Còn bây giờ làm sao nó thấy được, chúng tôi không biết, hoặc có ai đã mở mắt cho nó, chúng tôi cũng chẳng hay. Xin các ông cứ hỏi nó; nó đã lớn khôn rồi, tự nó nói về mình được." ⁽²²⁾Cha mẹ anh nói thế vì sợ người Do Thái. Thật vậy, người Do Thái đã đồng lòng trục xuất khỏi hội đường kẻ nào dám tuyên xưng Đức Giêsu là Đấng Kitô. ⁽²³⁾Vì thế, cha mẹ anh mới nói: "Nó đã khôn lớn rồi, xin các ông cứ hỏi nó".

⁽²⁴⁾Một lần nữa, họ gọi người trước đây bị mù đến và bảo: "Anh hãy tôn vinh Thiên Chúa. Chúng ta đây, chúng ta biết ông ấy là người tội lỗi". ⁽²⁵⁾Anh ta đáp: "Ông ấy có phải là người tội lỗi hay không, tôi không biết. Tôi chỉ biết một điều: Trước đây tôi bị mù mà nay

tôi nhìn thấy được!" (26) Họ mới nói với anh: "Ông ấy đã làm gì cho anh? Ông ấy đã mở mắt cho anh thế nào?" (27) Anh trả lời: "Tôi đã nói với các ông rồi mà các ông vẫn không chịu nghe. Tại sao các ông còn muốn nghe lại chuyện đó nữa? Hay các ông cũng muốn làm môn đệ ông ấy chẳng?" (28) Họ liền mắng nhiếc anh: "Có mà mới là môn đệ của ông ấy; còn chúng ta, chúng ta là môn đệ của ông Môsê." (29) Chúng ta biết rằng Thiên Chúa đã nói với ông Môsê; nhưng chúng ta không biết ông ấy ở đâu mà đến". (30) Anh đáp: "Kể cũng lạ thật! Các ông không biết ông ấy bởi đâu mà đến, thế mà ông ấy lại là người đã mở mắt cho tôi!" (31) Chúng ta biết: Thiên Chúa không nhậm lời những kẻ tội lỗi; còn ai kính sợ Thiên Chúa và làm theo ý của Người, thì Người nhậm lời kẻ ấy. (32) Xưa nay chưa hề nghe nói có ai đã mở mắt cho người mù từ lúc mới sinh. (33) Nếu không phải là người bởi Thiên Chúa mà đến, thì ông ta đã chẳng làm được gì". (34) Họ đối lại: "Mày sinh ra tội lỗi ngập đầu, thế mà mày lại muốn làm thầy chúng ta ư?" Rồi họ trực xuất anh.

(35) Đức Giêsu nghe nói họ đã trực xuất anh, và khi gặp lại anh, Người hỏi: "Anh có tin vào Con Người không?" (36) Anh đáp: "Thưa Ngài, Đấng ấy là ai để tôi tin?" (37) Đức Giêsu trả lời: "Anh đã thấy Người. Chính Người đang nói với anh đây". (38) Anh nói: "Thưa Ngài, tôi tin". Rồi anh sấp mình xuống trước mặt Người.

(39) Đức Giêsu nói: "Tôi đến thế gian này chính là để xét xử: cho người không xem thấy được thấy, và kẻ xem thấy lại nên đui mù!"

(40) Những người Pharisêu đang đứng ở đó với Đức Giêsu nghe vậy, liền lên tiếng: "Thế ra cả chúng tôi cũng đui mù hay sao?"

(41) Đức Giêsu bảo họ: "Nếu các ông đui mù, thì các ông đã chẳng có tội. Nhưng giờ đây các ông nói rằng: 'Chúng tôi thấy', nên tội các ông vẫn còn!"

Giải thích

I. Chúa Giêsu và các môn đệ (9,1-5)

1. Sự kiện (9,1)

- Chúa Giêsu và các môn đệ đang đi và thấy một anh mù.

- Tình trạng anh mù: Mù từ lúc mới sinh. Chúa Giêsu nhiều lần chữa người mù, nhưng đây là lần duy nhất Ngài chữa cho người mù từ lúc mới sinh.

2. Quan điểm của các môn đệ (9,2)

Họ hỏi: "Anh này bị mù là do tội của ai? Của anh hay của cha mẹ?". Họ quan tâm đến nguyên nhân căn bệnh.

Theo quan niệm người Do Thái, bệnh tật là hậu quả của tội lỗi. Trong trường hợp anh mù:

- Do tội của anh chẳng? Nhưng anh bị mù từ lúc mới sinh, khi ấy làm sao anh có tội?

- Như thế là do tội của cha mẹ anh? Vì Thiên Chúa "là vị thần ghen tuông... Ta phạt con cháu đến ba bốn đời vì tội lỗi của cha ông" (Xh 20,5).

3. Chúa Giêsu trả lời (9,3-5)

a. Cơ may (9,3)

Chúa Giêsu không nói đến nguyên nhân của căn bệnh mà nhìn đó như là cơ may. Vì vậy, Ngài khẳng định: Anh bị mù không do tội của anh hay của cha mẹ anh. Nhưng đây là cơ may để Thiên Chúa tỏ mình:

- *Cơ may cho anh mù*: Anh được chữa lành và nhận biết Chúa Giêsu là Chúa.

- *Cơ may cho những người khác*: Đây là dấu chỉ để nhiều người nhận ra Chúa Giêsu là Đấng Kitô.

- *Cơ may vinh danh Chúa*: Đây cũng là cơ may để Chúa Giêsu làm vinh danh Chúa Cha.

b. Tận dụng cơ may (9,4-5)

- Đời sống và hoạt động của Chúa Giêsu được ví như một ngày làm việc và kết thúc bằng cảnh đêm tối của cái chết. Vì vậy, phải tận dụng làm việc để vinh danh Chúa. Cụ thể, trường hợp của anh mù là một cơ may mà Ngài phải tận dụng (9,4).

- Chúa Giêsu xác định lại sứ mệnh của Ngài luôn là Ánh Sáng đến chiếu sáng cho thế gian. Chữa cho anh mù cũng là cơ may để Ngài dẫn đưa người khác đến với Chúa (9,5).

II. Chữa lành anh mù (9,6-7)

1. Chúa Giêsu (9,6-7a)

a. Hành động

Chúa Giêsu nhỏ nước miếng xuống đất, trộn thành bùn và xúc lên mắt người mù. Tại sao Ngài làm như vậy?

- Có nhiều giải thích nhưng có thể hiểu đơn giản là vào thời ấy nhiều người tin rằng nước miếng, nhất là của những người đáng kính, có tác dụng chữa bệnh hiệu nghiệm.

- Chúa Giêsu thực hiện một hành động mà các lương y thời bấy giờ vẫn làm để gọi lên lòng tin nơi bệnh nhân.

b. Ra lệnh

- Chúa Giêsu sai anh đến hồ Silôac rửa. Chúa đòi hỏi anh mù một hành động của lòng tin.

- Silôac có nghĩa là "*người được sai phái*". Anh mù đến với "*Người được sai phái*" đó là Chúa Giêsu thì anh sẽ được sáng mắt vì Ngài là Ánh Sáng trần gian.

2. Anh mù (9,7b)

- *Vâng lệnh*: Anh đến hồ và rửa theo như lời Chúa Giêsu.

- *Kết quả*: Anh thấy được.

III. Anh mù và đám đông (9,8-12)

1. Xác định đương sự (9,8-9)

a. Dân chúng

Nhiều người ngạc nhiên khi thấy anh mù được sáng mắt, thậm chí có người không tin là thật:

- Có người hỏi: "*Đó không phải là đờn hay ngòi ăn xin sao?*" (9,8)

- Có người khẳng định: "*Chính hắn đó*" (9,9).

- Có người cho rằng: "*Đờn nào giống nó*" (9,9).

b. Anh mù

Anh mù khẳng định cách rõ ràng: "*Chính tôi đây!*" (9,9)

2. Chất vấn (9,10-12)

a. Dân chúng (9,10)

Họ hỏi anh đã mù tại sao bây giờ lại được sáng?

b. Anh mù (9,11-12)

Anh xác định một người tên là Giêsu, lấy bùn xúc vào mắt anh và sai anh đến rửa ở hồ Silôác. Anh vâng lệnh và anh được chữa lành.

IV. Anh mù gặp nhóm Pharisiêu lần 1 (9,13-17)

1. Vấn đề (9,13-14)

Việc Chúa Giêsu chữa anh mù bằng cách trộn bùn xảy ra vào ngày Sabát, ngày nghỉ lễ. Đó là vi phạm luật. Vì vậy, dân chúng dẫn anh đến gặp nhóm Pharisiêu để họ chất vấn anh.

2. Chất vấn (9,15-17)

a. Câu hỏi (9,15)

- *Người Pharisiêu:* Họ yêu cầu anh mù xác định lại cách Chúa Giêsu chữa lành cho anh.

- *Anh mù:* Vẫn trả lời đúng như lần trước: Chúa Giêsu dùng nước miếng trộn với bùn và xúc vào mắt anh.

b. Thẩm định (9,16-17)

- Người Pharisiêu: Chia làm hai ý kiến:

Thứ nhất, tiêu cực: Một số người kết tội Chúa Giêsu vi phạm luật Sabát.

Thứ hai, tích cực: Một số khác cho rằng người tội lỗi thì không thể làm được những điều lạ như thế.

- *Anh mù:* Anh khẳng định Chúa Giêsu là một vị ngôn sứ.

V. Những người Pharisiêu và cha mẹ anh mù (9,18-23)

1. Lý do gặp (9,18)

Vì những người Pharisiêu không tin anh này bị mù trước đây, hay nói cách khác là họ không muốn sự thật là anh bị mù rồi được Chúa Giêsu chữa lành, nên họ muốn cha mẹ anh làm nhân chứng.

2. Đối thoại (9,18-23)

a. Câu hỏi của Pharisiêu (9,19)

Câu hỏi của họ gồm 3 phần:

- Đúng anh này là con của ông bà không?

- Nếu đúng thì có phải anh đã bị mù từ lúc mới sinh?

- Nếu anh bị mù, tại sao bây giờ anh này sáng mắt?

b. Câu trả lời của cha mẹ anh mù (9,20-23)

- Anh này đúng là con của họ.

- Anh đã bị mù từ lúc mới sinh.

- Còn tại sao anh sáng mắt và ai chữa lành cho anh thì họ không biết. Đúng hơn họ không dám nói tốt về Chúa Giêsu vì sợ người Do Thái "*trục xuất khỏi hội đường*", nghĩa là bị loại ra khỏi cộng đoàn.

VI. Anh mù gặp nhóm Pharisiêu lần 2 (9,24-34)

1. Đối thoại 1 (9,24-25)

a. Người Pharisiêu (9,24)

Họ yêu cầu anh mù "tôn vinh Thiên Chúa", nghĩa là thề nhân danh Chúa để nói sự thật điều gì đó. Điều họ muốn anh mù xác nhận đó là Chúa Giêsu là một người tội lỗi.

b. Anh mù (9,25)

Anh mù không vâng lệnh những người Pharisiêu. Anh không xác định Chúa Giêsu là người thế nào, nhưng chỉ xác quyết bệnh tật của anh được Ngài chữa khỏi.

2. Đối thoại 2 (9,26-27)

a. Người Pharisiêu (9,26)

Họ hỏi lại cách Chúa Giêsu đã chữa lành cho anh mù.

b. Anh mù (9,27)

- *Nói thẳng*: Sự cứng lòng của nhóm Pharisiêu: "Các ông vẫn không chịu nghe".

- *Mĩa mai*: "Hay các ông cũng muốn làm môn đệ của ông ấy nữa".

3. Đối thoại 3 (9,28-33)

a. Người Pharisiêu (9,28-29)

Họ mắng nhiếc anh mù và khẳng định họ là môn đệ của Môsê. Họ không đón nhận Chúa Giêsu vì "không biết ông ấy bởi đâu mà đến".

b. Anh mù (9,30-33)

- *Mĩa mai*: Ai cũng biết rằng chỉ có người đến từ Thiên Chúa mới có thể mở mắt cho người mù từ lúc mới sinh. Thế mà những người Pharisiêu nói: "Chúng ta không biết ông ấy từ đâu đến".

- *Xác tín*:

- Thiên Chúa chỉ nhận lời kẻ kính sợ người chứ không nhận lời kẻ có tội (9,31).
- Chỉ có người đến từ Thiên Chúa mới có thể mở mắt cho người mù từ lúc mới sinh (9,32-33).

Vì vậy, người làm cho anh sáng mắt, Chúa Giêsu, phải là Đấng đến từ Thiên Chúa.

c. Kết thúc (9,24)

Người Pharisiêu mắng nhiếc anh mù và trục xuất anh. Họ tiếp tục từ chối Chúa Giêsu.

VII. Anh mù và Chúa Giêsu (9,35-41)

1. Đối thoại (9,35-38)

a. Chúa Giêsu

Chúa Giêsu hỏi anh mù có tin vào Con Người không?

b. Anh mù

- Khi biết được Đấng ấy là Chúa Giêsu, anh mù tuyên xưng: "Thưa Ngài, tôi tin". Sau đó, anh biểu lộ lòng tin bằng cách xấp mình xuống trước mặt Chúa Giêsu.

- Tiến trình nhận biết Chúa Giêsu của anh mù:

- *Lần 1*: Anh nói: "*Người tên là Giêsu*" (9,11).
- *Lần 2*: Anh khẳng định: "*Người là một vị ngôn sứ*" (9,17).
- *Lần 3*: Anh tuyên xưng: "*Thưa Ngài, tôi tin*" (9,38).

2. Chúa Giêsu hướng về nhóm Pharisiêu (9,39-41)

a. Sự mệnh đảo lộn tình thế (9,39)

Chúa Giêsu đến để "*cho người không xem thấy được thấy, và kẻ xem thấy lại nên đui mù*", nghĩa là những ai khiêm tốn đón nhận mình đui mù mà tin vào Ngài như anh mù thì được sáng. Ngược lại, ai tự mãn và từ chối Ngài như nhóm Pharisiêu, thì vẫn đui mù.

b. Áp dụng cho nhóm Pharisiêu (9,40-41)

Chúa Giêsu muốn nói:

- Nếu những người Pharisiêu khiêm tốn đón nhận sự đui mù của mình thì họ chẳng có tội, nghĩa là họ sẽ tin vào Ngài, sẽ được sáng mắt.

- Nhưng thực tế, họ vẫn cố chấp, vẫn tự mãn về chính mình, đóng kín trước Chúa Giêsu nên họ vẫn đui mù, vẫn sống trong tình trạng tội lỗi.

Cũng như cái mù thân xác, người mù tâm linh chỉ có thể được chữa lành nếu người ấy nhận ra tình trạng mù loà của mình, nhận ra mình cần được chữa lành. Người luôn cho mình là đúng sẽ tiếp tục sống trong mù quáng và bóng tối.

Bài học

1. Cơ may làm việc tốt cho Thiên Chúa luôn xuất hiện trong cuộc sống của chúng ta. Nhưng chúng có thể đến rồi qua đi nếu chúng ta không biết tận dụng. Đừng để những cơ may đó trôi qua vô ích.

2. Cơ may mà Chúa Giêsu mang đến cho anh mù và cũng cho những người biệt phái nữa.

Anh mù biết đón nhận bằng cách tin tưởng vào Đức Kitô nên anh đã nhận được ánh sáng thật.

Ngược lại, những người biệt phái thì cố chấp, kiêu ngạo nên họ bỏ lỡ cơ hội là ánh sáng thật cho đời sống của họ.

Chúng ta chỉ có thể nhận được ánh sáng thật là Đức Kitô nếu chúng ta khiêm tốn cậy trông và tin tưởng vào Ngài.

3. Lòng tin và sự vâng phục của anh mù giúp cho anh được sáng mắt. Thiên Chúa quyền năng, Người có thể làm mọi sự. Nhưng Người luôn muốn sự cộng tác của chúng ta, đó là lòng tin cậy và sự vâng phục của chúng ta.

Hãy tập sống và làm việc trong niềm tin cậy vào Chúa và vâng phục ý Chúa.

4. Không ít người trong nhóm biệt phái nhìn nhận nơi Chúa Giêsu quyền năng từ Thiên Chúa, nhưng đa số trong họ vẫn cố chấp không tin vào Ngài. Họ cố tìm mọi cách để phủ nhận quyền năng của Ngài.

Cố chấp làm cho con người đóng kín trước sự thật và trước Thiên Chúa.

Chúng ta hãy có lòng khiêm tốn đón nhận sự thật. Có như thế, đời sống của chúng ta mới phong phú và lớn lên.

5. Cha mẹ anh mù sợ bị loại ra khỏi hội đường khi phải nói về con của mình được Chúa Giêsu chữa khỏi.

Có khi nào chúng ta sợ khi phải nói sự thật, khi phải nói về Chúa Giêsu cho người khác không?

Thực tế, không ít lần chúng ta sợ khi phải sống theo lời dạy của Chúa vì như thế đời sống chúng ta bị ảnh hưởng, thiệt thòi hay bị đe dọa.